Liyi Zhou **INS Puig Castellar** **4t d'ESO**
17 anys **Llengua: XINÈS**

关西的孤儿院

路易斯是一个孤儿，在中国广西地区的孤儿院长大。一切都很好，他在孤儿院很开心，他有朋友，他们一起玩耍和学习。

2000 年，一些来到孤儿院的高个子男孩开始欺负他，因为他是个瘦小的男孩。孤儿院的其他孩子和朋友都很害怕，不想成为目标。所以随着时间的推移，路易斯变得有点胆小、懦弱，不再快乐。

几个星期过去了，新的同伴继续欺负路易斯，他们甚至殴打他。有一次，路易斯在一个没有人的地方忍不住哭了起来，但有一对夫妇听见了。夫妻俩看到路易斯哭得很伤心，认为孩子过得不好。第二天，他们去问孤儿院院长到底是怎么回事。

想要领养孩子的夫妻，寻找哭声的来源，找到了哭累了睡着的路易斯。他们向院长询问了路易斯的情况，院长无奈地向他们解释了他的情况。他无法阻止路易斯被欺负，所以他恳求他们：如果可能，请收养路易斯。这对夫妇接受了院长的请求。

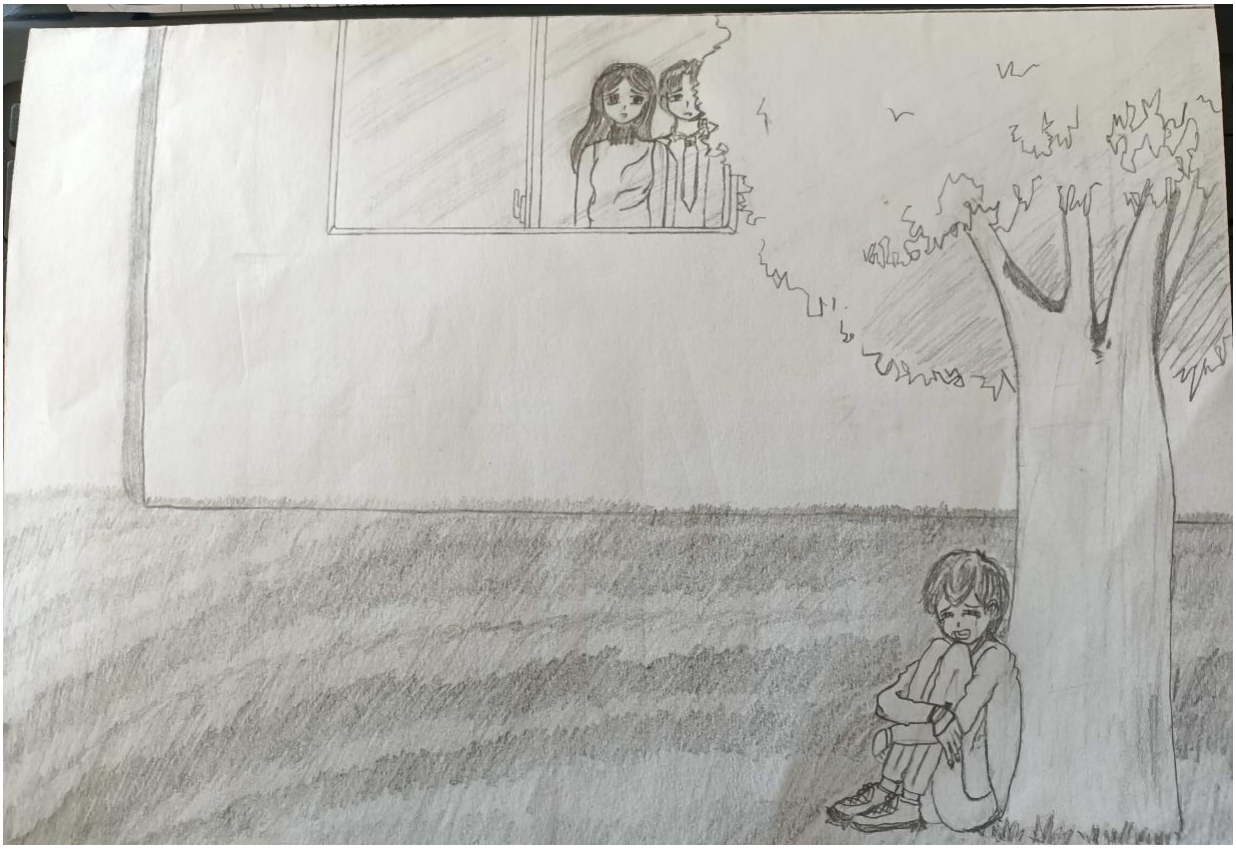
之后，这对夫妇找到了路易斯，问他以后是否愿意和他们一起生活，他同意了。在与夫妻生活的过程中，他感受到夫妻对他的关心和爱护，逐渐摆脱了那些骚扰他的人的影响，变得乐观、开朗、勇敢、坚强。

现在他长大了，路易斯一直在帮助别人，并告诉他帮助过的人，如果有其他人需要，请在力所能及的范围内帮助他们。于是，越来越多的人开始关注那些需要帮助的人，并伸出援手。渐渐地，旁观的人越来越少，欺凌也逐渐消失。最终，大家都互帮互助，和谐、友爱、暴力将不复存在。

L'orfenat de Guangxi

El Luiz és un noi orfe que va créixer en un orfenat de la Xina, a la regió de Guangxi. Tot anava molt bé i era feliç a l'orfenat, tenia amics i jugaven i estudiaven junts. A l'any 2000 uns nois alts que van arribar a l'orfenat van començar a assetjar-lo perquè és un noi prim i petit. Els altres nens i amics de l'orfenat tenien por i no volien ser un objectiu. Així que amb el pas del temps el Luiz és va convertir en un noi una mica tímid, covard i ja no era feliç. Les setmanes avançaven i els nous companys seguien assetjant el Luiz, fins i tot, el van pegar. Un cop el Luiz no va poder evitar plorar en un lloc on no hi havia ningú, però una parella el va escoltar. La parella va veure que els plors venien de l'orfenat i van pensar que seria algun nen que ho estaria passant malament. Al dia següent, van anar a preguntar al director de l'orfenat què passava. La parella, que volia adoptar un nen, va buscar l'origen del crit, i va trobar el Luiz, que estava cansat de plorar i se n'havia anat a dormir. Li van preguntar al director sobre el Luiz, i el director els va explicar a contracor la seva situació. No va poder evitar que el Luiz fos assetjat, així que els va suplicar: Si és possible, si us plau, adopteu el Luiz. La parella va acceptar les súpliques del director. Després d'això, la parella va trobar el Luiz i li va preguntar si li agradaria viure amb ells en el futur, i ell va acceptar. Mentre vivia amb la parella, ell va sentir la cura i l'amor de la parella per ell, a poc a poc es va desfer de la influència dels que l'assetjaven, i es va tornar optimista, alegre, valent i fort. Ara que ja és gran, el Luiz ha estat ajudant els altres i dient a la gent que ajudi si hi ha altres persones que ho necessiten. Si us plau, ajudeu-les, dins de les vostres possibilitats. Així doncs, cada cop hi està havent més gent que comença a parar atenció a qui necessita ajuda i a donar-li la mà. A poc a poc, cada cop són menys les persones que miren des del marge, i l'assetjament va desapareixent. Finalment, tots s'ajudaran, i hi haurà harmonia, pau i la violència ja no existirà.

El Luiz plora al pati de l'orfenat perquè els companys el deixen de banda

El Luiz feliç amb la seva nova família

